

לוקה רייך, העולם הזה

ריבקה ואברהם שריר על מדרגות ביתם. מוקי הביאו לך אוכל...

משליחות רחופה למישרדהתיירות בירושלים.

עוד יטענו התובעים כי כמוכר אין להם כלב המשוכן בפנסיון לכלבים בצפון הארץ, ומעולם לא שיכנו כלב בפנסיון לכלבים כלשהו. דקדקנים יכלו לטעון — ואכן טענו בשיחות פרטיות — כי המילים „לתובי עים לא היה כלב“ אינן מונעות אפשרות שהיה בדירה כלב שאינו שייך ל־תובעים, ושהמילים „לא הורו לאיש“ אינן מונעות אפשרות שמישהו אחר הר בה. אבל זהו פילפול, שבדוראי יתברר בבית־הדין (ראה מיטורח).

ביתניים המדינה חוגגת. אברהם שריר אינו פופולרי בחוגים רבים, ואש תו ריבקה אינה עולה עליו בפופולריותה. לאויבים נזרקו עכשיו הרבה עצמות טעימות.

סביב הכלב מוקי — הכלב המיסתר רי ביותר מאז כלבם של בני־באסקר וויל — תימשך ההילולה. אולי יהיה צורך להזעיק את שרלוק הולמס, כדי שיפענח גם תעלומה זו.

נים שאין בו הכחשה טוטאלית. וכך נאמר בו בשם אברהם וריבקה שריר:

„לתובעים אין ולא היה כלב בשם מוקי ולא בשם אחר. שום נהג ממישרדהתיירות בירושלים לא קיבל את ההוראה הנטענת בהקשר להובלת רבי־רימאכל לכלב.

התובעים יטענו כי לבית־מגוריהם לא הובאה חבילה כלשהי, ובה דיבריי מאכל לכלב, על־ידי נהג המועסק במישרדהתיירות, שהועק במיוחד מירושלים.

...התובעים יטענו כי המצוטט מפיו של (אברהם שריר) כאילו קרא לכלב מוקי, בוא, הביאו לך אוכל! — ציטוט החורג בפעם נוספת באותיות מודגשות מתחת לתמונת השר — אינו אלא פרי דימיון.

התובעים יסיפו ויטענו כי לא הורו לאיש מלישכת־השר במישרדהתיירות או לנהג שהועסק במישרדהתיירות ל־כצע שליחות מירושלים לתל־אביב במיוחד לשם הכאת אוכל לכלב בכי תם, ובמילא לא שיחררו נהג כלשהו

כך לא נשמע אדם שהוא הבעל המאושר של הכלב מוקי.

היכן שרלוק הולמס?

ל עזמת זאת יושמעו כמישפט זה צפוי — אם וכאשר יתברר (ראה מיטורח) — גם דברים המצביעים בכי וון אחר.

הנהג המיסטורי — שמו ידוע לעיר תונאים שטיפלו בפרשה — מסר הצהרה מפורטת מאוד, ובה פרטי־פרטים של השליחות, של השיחה בבית־המלון בשעת קבלת החבילה, תוכן החבילה, וכן הלאה. כרי להמציא סיפור כזה, על עשרות פרטיו ופרטי־פרטיו, דרוש דימיון עשיר.

אחד העיתונים, שקיבל לידיו את הסיפור, החליט להעמיד אותו במבחן ושלח את הנהג לכדיקה בגלאישקר. התוצאה היתה שלגבי השאלות שהוצגו נמצא הנהג, כנראה, דובר־אמת. עניין מיוחד עורר כתב־התביעה של השר, המנוסח בזהירות רבה. יש הטועני

ברחוב רבינא מספר 1, כתובתו של שריר. הכירור העלה רופאה המחזיקה בכלב. השכנה סיפרה למישפחת שריר שטילפנו אליה באדיבות וכירור, האם יש לכלבה חברים בבניין שאיתם הוא משחק, או נובח להנאתו, למשל כלבה של מישפחת שריר.

„לא“ ענתה השכנה, „לשר שריר אין כלב.“

למישפחת שריר אף סיפרו ששאלו ילדים, שלמדו עם גדי שריר בבית־הספר, לפני שהועבר להמשך לימודיו ל־בית־הספר היוקרתי כרסל ליד לונדון. כל אלה גרמו לריבקה שריר לזרוז את גולדנברג, להגיש תביעה נגד חרשוו על סך מיליון שקלים. לצורך הגשת התביעה, הוצרכו התובעים להפקיד סכום בן 25 אלף שקלים כפיקדון.

מאז מתבצרים הצדדים הלוחמים בעמדותיהם. בכל זאת, מעוררת כל ה־הילולה תמיהות רבות.

מצד שריר: מעבר לעובדה שאין איש בעולם היכול לתאר את מוקי, מודי רה גם מעורבות מלון דיפלומט כפרי־שה. היחסים בין חיים שיף, בעל המלון, לבין השר הממונה על התיירות, שריר, אינם המשופרים, כלשון המעטה. קשה להניח שדווקא שיף, או אחר מאני־שיו, היו מגלים דאגה עמוקה לכלבו של שריר.

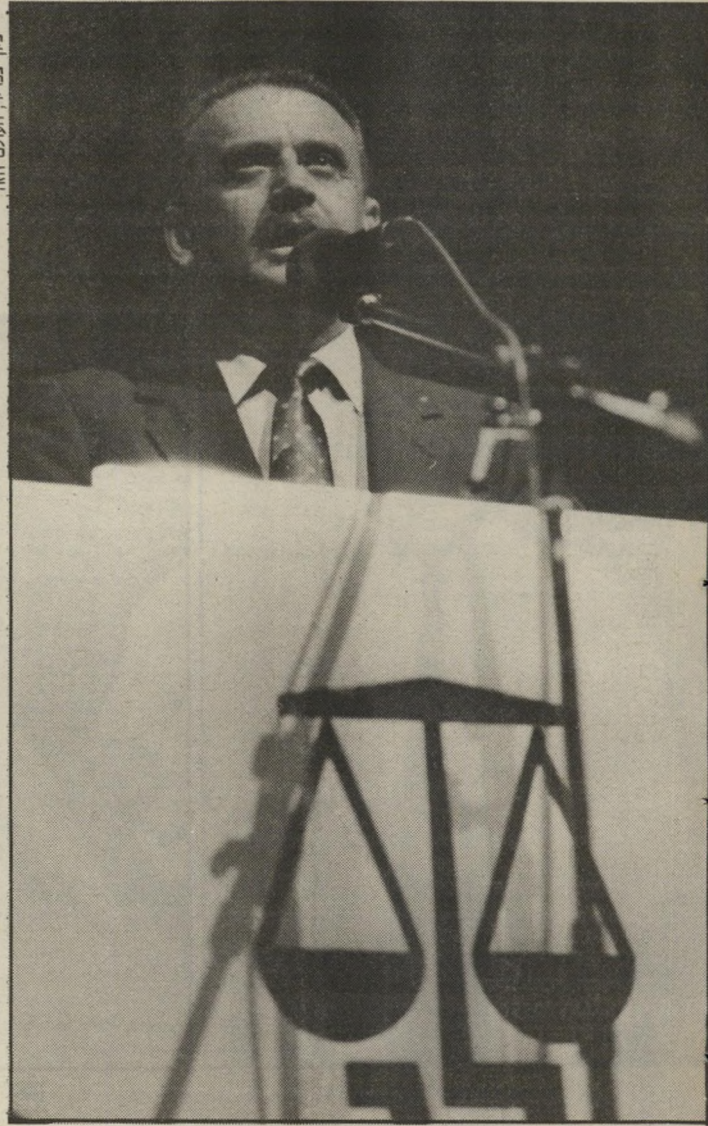
שריר הוא עסקן פוליטי מנוסה ומי שופשף ויש להניח שגם אילו ביקש שיביאו חבילה בהולה לביתו, לא היה מגלה לפני הנהג, שהביא אותה, שהמי

פרט תמוה בעדות: אין תיאור של הכלב. מי שיש ברשותו כלב וצועק לעברו זוכה להיענות כלשהי מצד כלבו. על פי העדות, צעק שריר לעבר הכלב שהביאו לו אוכל, ואילו הכלב לא רץ לעברו, לא כישכש בנזב, לא נבח, אף שבדוראי הריח את האוכל המפתה.

הסיפור על הכלב מוקי הסתובב בכמה מערכות־עיתונים מזה זמן. מקורביר שריר קושרים את מוקי לרפי פרבר, כוכור, עוררה שליחותו של פרבר, מני כיל מישרדהתיירות עד לאחרונה, ועם בקרב עובדי־המישרד. ועדי־העובדי־דים הביע התנגדות חריפה לשליחות. פרבר, בכל זאת, נשלח לניו־יורק. הוא אף השיג גט מאשתו הראשונה והתחתן בשנית, כמה ימים לפני השליחות. הוא נראה פורח ומאושר סמוך לשליחותו — וזה עיצבן עוד יותר את המתנגדים לו בקרב המישרד.

שר בכיר ליכלך

על רקע זה, הסבירו מקורביר שריר, התחילו להלך במערכות העיתונאים סיפורים נגד פטרונו של פרבר, שריר. פירסום הסיפורים הושהה ב־עיקבות לחץ מאסיבי מצד רבורה גנני, הדוברת של שריר, עד לפירסום נחרש. הפירסום כלל גם סיפורים נוספים אודות בנימישפחת שריר. שוב התחילו בכית־שירר התייעץ

ציון צמיר, העולם הזה

שר המישפטים, השר מלכך את החולצה שלו.

דובר באוכל לכלב, אלא היה מתאפק שתי שניות, עד שהנהג היה הולך לדרוכו. ככלל, קשה מאוד לרמיין כלב מוקי פץ בדירתו של שריר. כלב עלול ללכך לך בחורף, שיערו עלול לנשור, בכפרי תיו דבק אבק. פעם, לפני כמה שנים, התלונן שריר באוזניי על אחד השרים הבכירים בממשלה: „הוא תמיד מעשן סיגר לדי, מלכלך את החולצות שלי. הוא עושה כליכך הרבה ליכלוך מסי־ביכו...“

צויות כיצד להגיב. הפעם, בניגוד ל־מיקרים קודמים, התעקשה ריבקה שריר להגיש תביעה, וסחפה את גולדנברג עימה. העיתון הסכים לפרסם את תגובת השר ומישפחתו. הדבר רק הרתיח עוד יותר את דמה של ריבקה שריר. גם הבריקות שעה הצהרון לגבי מישפח־תה הכניסו בו רוח־לחימה. לריבקה שריר נודע על כך שטילפנו לעיריית תל־אביב, שם רשומים חיות־הבית ב־עיר. מי שטילפנו, ביקש לדעת על תושבי־ים המחזיקים בכלבים, והמתגוררים